

په کډوالۍ کې مورنۍ ژبه او ستونزې لیکنه: ډاکټر نجیب الله زاخېلوال

زه به کوشن وکړم چې د افغاني کورنیو د مشکلاتو او ستونزو په نظر کې نیولو سره به پدې برخه باندې د خپلو تجربو او زده کړو له مخې یو څه ولیکم.

دا پوښتنه هم ساده او هم ډېره پېچلې ده. مور په یو داسې نړۍ کې ژوند کولو چې هغه پولې او باورونه چې پخوا یې شتون درلوده له مینځ څخه تلونکې دی. پدې مانا چې دا مهال که وینو یوې ازبکې پېغلې د یو پښتون سره واده کړې، یو تاجک بیا د یوې پښتنې پېغلې سره واده کړی، هغه قومونه چې پخوا یې په نورو قومونو کې نه ودرول کول او نه یې ترې ودرول کول نن د یو بل سره خپلوی لري. یانې په یو کور کې مور تاجک، هزاره، پښتون، ایماق میندلی شو.

که له دې هم مخته ولاړ شو نو دا مهال نړۍ د زبرځواکونو د وسلو د ازمایلو په لابراتوار بدله شوې ده او د نړۍ زیاتره وگړي اړ شوي دي چې خپله سیمه او هېواد پرېږدي او بلې سیمې او هېواد ته کډوال شي. یو داسې سیمې او یا هېواد ته چې ژبه، کلتور، عنعنات او ان خویونه یې د کډوال د پلرني هېواد سره توپیر لري. په همدغسې حالت کې همدا پوښتنه راپورته کیږي چې کډوالې کورنۍ څنگه کولای شي د ماشوم په دوه ژبې کېدلو باندې اغېز ولري؟

زه زیاتره وخت د یو شمېر کورنیو سره مخ شوی يم چې کوچنیان یې په روانه فرانسوي، انگریزي، جرمني، دنمارکي او یا سویډي خبرې کوي خو د خپلې مورنۍ ژبې په ویلو یې ژبه نه اوري. د ارواپوهانو او څېړنکو له خوا دا یو ناوړین بلل شوی دی. چې ددغه ناوړین له مینځه وړلو لپاره پوهنېزو او څېړنېزو مراکزو گڼې څېړنې کړي چې په څه ډول ددې ستونزې مخه ونیول شي.

دا ستونزه زیاتره د کور دننه او یا هم د یو کور د ټولنې سره شتون لري پدې مانا یوه پښتنه مېرمن په یو تاجک کورنۍ کې واده شوې او یا یو کورنۍ په یو داسې ټولنه کې ژوند کوي چې چې خوا او شا وگړي یې بل ډول کلتور او ژبه لري.

که دلته بحث هر لور ته وغځول شي نو په هره شېبه کې لسگونه پوښتنې راپورته کیږي چې باید ورته علمي ځواب ورکړل شي خو زه یوازې غواړم په لنډ ډول پوښتنې راپورته کړم او بیا پرې یو ځغلنده نظر وکړم.

۱. مور او پلار ولې کډوال شو؟

۲. ایا په پام کې ده چې کډواله شوې کورنۍ په نوي هېواد کې به تل لپاره پاتې کیږي. تر کومه او موخه یې څه ده؟

۳. کډوال شوې کورنۍ کې لویانو (میندو او پلرونو) ته خپله ژبه او خپل کلتور څومره ارزښت لري؟ او څه احساس لري؟

که د همدغه پوښتنو په اړه فکر وکړو او ځواب یې کړو نو بیا مو ددې سره مرسته کړي وي چې ماشوم مو دوه ژبې راشي او پدې لاره کې اغېزمن ثابت شو. د څېړنو په پایله کې جوته شوې ده چې مور او پلار د کوچني په ټولنې او فکري پرمختګ کې جوته

ونډه لري. که موږ ماشومانو ته خپله ژبه او خپل کلتور په ښه ډول ورزده کړو نو ماشوم سره به مو دا مرسته کړې وي چې ماشوم په لوی عمر کې د شخصیت او هويت د بحران سره مخ نشي. کوم ماشومان چې د خپلې مورنۍ ژبې څخه محروم شي نو زیاتره دا ډول ماشومان د عمر په تېرېدو سره د هويت د بحران سره مخ کېږي. ځکه دا خلک د ژوند په یو دوه لارې کې بند پاتې کېږي او نشي کولای چې یو هويت واخلي. که یو هويت واخلي نو د بل هويت د لاسه ورکولو له امله ځان محکوم گڼي چې همدا محکومیت په نوموړی کې یو بحران راپیدا کوي چې دا بحران دده د سالم علمي، فکر او ټولنيز پرمختگ پر وړاندې خنډ کېږي او ان تر دې چې زیاتره دا ډول خلک بیا غیري سالمو لارو ته مخه کوي لکه ښوونځي سره د مینې کمښت، ستړیا، د کور څخه پردې کېدل، انزوا، نشې، بېسړی، غیرې اخلاقي کړنې... دا هر څه ددې لپاره کوي چې تر څو خپل ځان ومومي او د هويت د بحران څخه خلاصون پیدا کړي.

دا د کډوالۍ جبر دی چې انسانان د هغه څه څخه چې لري یې، لېرې کوي. د خپلوانو او دوستانو څخه لرې کېږي چې دا لېرېوالی د یو ماشوم د اروايي ټولنيز رشد چې باید یو ماشوم یې په ترتیب سره زده کړی، له مینځه وړي. د بېلگې په ډول که یو ماشوم په افغانستان کې د خپلوانو تر مینځ رالوی شي نو هلته د ستړی مه شي، مشرانو د احترام، مشرانو ته د نوم اخیستلو دود لکه غټ لالا، مشر کاکا، حاجی صیب، معلم صیب، گل لالا، په دودونو کې د خدمت دود، د خپلوانو په غم کې د غم احساس، د خوشالی احساسات په طبیعي ډول زده کوي.

فرانسیسوس کروس جین د دوژیتوب او دوه کلتورتوب (Bilingualism and Biculturalism) کتاب لیکوال پدې باور دی چې “په یو نوي کلتور کې بېلا بېلې لارې د لویانو لپاره شتون لري خو یو شمېر پاڅه عمر خلک چې انګیري نوي راغلي هېواد ته د یو لنډ وخت لپاره راغلي دي او بېرته به خپل هېواد ته ستانه شي، نشي کولای بریالي اووسي. نو دا ډول خلک نه د نوې ژبې د زده کړې لپاره لېوالتیا لري او نه یې ماشومان مورنۍ ژبه زده کولای شي. دویمه ډله خلک هغه دي چې نوي هېواد ته په رارسېدو هر هاغه څه چې دوی د خپل هېواد څخه د ځان سره لري څه ته غورځوي او ددوی په مینځ کې بیا بله ډله خلک هم شته چې هغه هم نوی کلتور او نوې ژبه زده کوي او هم خپل ژبه او کلتور ساتي.”

زه پدې باور یم هغه خلک چې نوي هېواد ته راغلي دي او بېرته د خپل هېواد د تللو په اړه فکر کوی دوی باید ددې فکر پر ځای پدې هېواد کې لومړی د نوي هېواد د شتو فرصتونو څخه گټه واخلي او د وخت په طمع دې اوسي او هغه ډله خلک چې خپل کلتور او ژبه هېروي نو هغوی دېته پام وکړي چې پدې کار سره دوی د هويت د تشې سره مخ کېږي چې دا بیا په ماشومانو کې یو لږ ستونزې راپیدا کوي.

په لنډه توګه که ووایم نو میندې او پلرونه باید تل د ماشوم سره په مورنۍ ژبه خبرې وکړي. زما مشوره داده چې تاسې باید د ستړیا احساس ونه کړئ، ځکه زه وینم چې زیاتره میندې او پلرونه وروسته د هغې څخه د ستړیا احساس کوي چې کله د ماشوم سره په مورنۍ ژبه خبرې پیل کړي او ماشوم په پرلپسې ډول ورته د اکثریت په ژبه ځواب ورکړي نو میندې او پلرونه ماشوم ته تسلیم شي او ورسره د اکثریت په ژبه خبرې پیل کړي. چې دا کار د ماتې خوړولو په مانا دی. میندې او پلرونه باید په هر حالت کې د خپل ماشوم سره په مورنۍ ژبه خبرې وکړي. د میندو او پلرونو د احساس له مخې دا منم چې دا کار ستونزمن دی ځکه

میندی او پلرونه غواړی چې ماشوم سره اړیکې ولري خو د ماشوم په بله ژبه د ځواب ورکولو پرمهال میندی او پلرونه انگریزي چې ماشوم سره یې اړیکې کمزوری شوی.

مېرمن لیونرا ارنبری په خپل کتاب "پدې ډول ماشومان دوه ژبې کیږي" لیکي: "میندی او پلرونه باید د خپل ځان لپاره یو هدف وټاکي چې په کومه کچه غواړي چې مورنۍ ژبه ماشوم ته ورزده کړي. غواړئ ماشوم ته مورنۍ ژبه په غیري فعال (منفعل یا Passive)، کارنده (فعال یا Active) او یا بشپړ (مطلق Absolut) ډول وزده کړئ. چې د همدغه هدفونو د ټاکلو له مخې میندی او پلرونو کولای شي بېلابېلې لارې په مخکې ونیسي تر څو خپل هدف ته ورسېږي".

غیري فعال دوه ژبې توب (Receptive bilingual or Passive bilingualism): پدې حالت کې ماشوم مورنۍ ژبه داسې زده کوي چې پوهېږي مور او پلار یې څه وایي خو نشي کولای چې په مورنۍ ژبه باندې ځواب ورکړي او نه یې د مورنۍ ژبې په ویلو ژبه اوږي. دغې هدف ته د رسېدلو لپاره مور او پلار ته لازمه ده چې په هر حالت کې په خپله مورنۍ ژبه خبرې وکړي که ماشوم ورته ځواب ورکوي او کنه، خو یوازې ماشوم وهڅوي چې ورته غوږ ونیسي سره له دې چې ورته میلان نه لري.

مک لافلین (McLaughlin) پدغه کې روش کې یو منفي ټکي ته اشاره کوي هغه دا چې هر کله چې یو ماشوم په منفعل ډول د یوې ژبې سره اړیکې لري، شاید هغه تسلط چې فعال گټه اخیستنه یې ماشوم ته ورکوي ونه لري.

کارنده یا فعال دوه ژبې توب (Active bilingualism): عبارت د هغه حالت څخه دی چې ماشوم هم په مورنۍ ژبه پوهېږي او هم په مورنۍ ژبه باندې په فعاله توگه خبرې کولای شي. د دغه روش گټه پدې کې ده چې کورنۍ ته دا باور ورکوي چې ماشوم به حتما مورنۍ ژبه زده کوي. مور او پلار دواړه، په فعاله توگه ماشوم هڅوي چې په مورنۍ ژبه کور کې خبرې وکړي. که دغه کورنۍ د خپل ماشوم لپاره د هغه کورنیو مرسته ځان سره ولري چې په یوه مورنۍ ژبه خبرې کوي نو بیا ماشوم لاسپسې تکره کیږي. باید کتابونه فلمونه، سندري، یا شعرونه په خپله ژبه واورې. مور او پلار باید کونښن وکړي چې د ماشوم پر وړاندې تل کونښن وکړي چې په مورنۍ ژبه خبرې وکړي او مورنۍ ژبه د کور ژبه وگرځوي.

بشپړ یا مطلق دوه ژبې توب (Absolute or Full bilingualism): دا هغه حالت دی چې ماشوم هم په مورنۍ ژبه پوهېږي او هم پرې خبرې کولای شي. دلته باید مور او پلار ماشوم ته د مورنۍ ژبې د ورزده کولو لپاره د جوتو لارو څخه کار واخلي د بېلگې په ډول ماشوم سره په مورنۍ ژبه لیک لوست کول او د مورنۍ ژبې درسونه ووايي. په اونۍ کې یو یا څو ځلې په مورنۍ ژبه باندې تمرین کول، خپل هېواد ته تگ راتگ، د نیا نیکه سره خبرې کول او د هغه غږیز یا انځوریز پیغامونه ماشومانو ته ثبتول. خو دا باید له یاده ونه ویستل چې د بلې ژبې تمرین ته هم ځانگړی وخت ورکړل شي تر څو ماشوم په متوازي ډول دوه ژبې لوی شي.

زه یو شمېر خلک وینم چې په کور کې د خپلو ماشومانو سره جرمني، هالنډی او یا د مورنۍ ژبې پرته بله ژبه وایي. که ترې وپوښتي چې ایا ولې دا کار کوي نو دا کورنۍ تل دوه دلایل راوړي:

۱. والله ماشوم مې په مورنۍ ژبه نه پوهېږي، زه مجبور یم چې ورسره پدې ژبه خبرې وکړم.

۲. والله څه وکړم، غواړم ماشوم ښه راتلونکې ولرې او دا ژبه ښه زده کړي، مورنۍ ژبه به خپله زده کړي.

دوی دې دا نه هېروي چې دوی په ناسمه لار روان دي. دا دواړه دلایل د علمي پلوه غولونکي دي او ځان د مسؤلیت څخه خلاصول دي.

د لومړي دلیل ځواب، ماشوم چې د مور په گېډه کې وي نو مور او پلار چې په کومه ژبه خبرې کوي نو د هماغه ژبې سره اشنایي پیدا کوي او کله چې وزیرپري او بیا ورسره مور او پلار په مورنۍ ژبه خبرې کوي نو د ماشوم غوږونه د مورنۍ ژبې سره عادت کېږي. نو دا چې ماشوم په لومړيو کې نه غواړي او یا بغاوت کوي چې مور او پلار سره په مورنۍ ژبه خبرې وکړي نو دا کار باید میندې پلرونه د خپل ناکامۍ دلیل ونه گڼي او کوشنې وکړي چې ماشوم سره په مورنۍ ژبه خبرې پیل کړي تر څو ماشوم د بغاوت سره د منښتې په لور راشي.

دویم دلیل لپاره ځواب: تر ټولو د مخه دلته د د ستاکهلم په پوهنتون کې د څو ژبوتوب څېړونکي پروفیسور نیکلاس ابراهامسن (Niklas Abramsson) نظر راوړم، هغه وايي: “داسې کوم بیالوژیکي سرحد نشته چې یو انسان څو ژبې زده کولای شي او پرمختګ پکې کولای شي. مور داسې انسانان هم لرو چې تر ۸۰ ژبو پورې یې یادې کړي دي. که یو ماشوم په یو څو ژبې کورنۍ کې رالوی شي او مور او پلار ورسره وړ مرسته وکړي نو کولای شي په یو وخت کې څو ژبې زده کړي.”

ماشوم هغه ژبه ژر زده کوي چې ټوله ټولنه پرې خبرې کوي نو میندې پلرونه که غواړي چې مورنۍ ژبه یې ماشوم زده کړي نو باید تل د ماشوم سره په مورنۍ ژبه خبرې وکړي او دا تشویش له ذهن وباسي چې ماشوم به یې د اکثریت ژبه کې ستونزه ومومي. ځکه په اروایي لحاظ ماشوم په چټک ډول دا مومي چې کومه ژبه ډېره ویل کېږي نو کوشنې کوي چې هماغه ژبه زده کړي.

په افغاني ټولنه کې بله ستونزه نالوستي یا بېسوادي ده، ځینې میندې یا پلرونه نالوستي دي. دوی ته زما مشوره داده چې د کتابتون څخه دې انځوریز کتابونه راپور کړي او د هر عکس سره دې په مورنۍ ژبه هغه ته یو کیسه کوي.

هغه کورنۍ چې په کور کې یې یوه ژبه (یا پښتو او یا دري) وي پدې مانا چې مور او پلار د یوې ژبې ویونکي وي د کډوالۍ په دوران کې دوی د هغه کورنیو په پرتله چې په کور کې یې یوه یا دوه ژبې وي د دومره ستونزو سره نه مخ کېږي.

هغه څېړنې چې په استرالیا کې تر سره شوي دي لیدل شوي دي. کومې کورنۍ چې مور او پلار یې د یو مشترکې ژبې لرونکي وي نو د هغوی مورنۍ ژبه دویم نسل ته هم په ښه شکل انتقال شوی وه. خو کومې کورنۍ چې په کور کې یوه یا دوه ژبې وي نو مورنۍ ژبې لومړې نسل کې د مینځه تللې یا تلونکې وه.

خو دا ستونزه د هر لوري وڅېړل شي بېرته مسؤلیت مور او پلار ته ورگرځي. دا کار د مور او پلار ایثار او فداکاری ته اړتیا لري. که مور او پلار ایثار او قرباني ورنه کړي نو نورې لارې کم څرکه پایلې لري.

ستاسې د برياليتوب په هيله

اخځايونه

د دغه مقالې په ليكلو كې د لاندې اخځايونو څخه هم گټه اخيستل شوی ده.

۱. Så blir barn tvåspråkig (پدې ډول ماشوم دوه ژبې كيږي) ليكواله مېرمن لينورا ارنبري

۲. Flerspråkighet i förskolan (څو ژبتوب په وړوكتون كې) ليكوالان سوسن، پيه او كارين

۳. Skärholmens språkprogram (د خير هولمن د ژبو پروگرام) د خير هولمن كمون

۴. Så blir barn flerspråkig، (پدې ډول ماشوم څو ژبې كيږي) سوينسكه ډاگبلادت ورځپاڼه، ليكواله مييا خوستروم

۵. Modersmål viktigt för nytt språk (مورنۍ ژبه د نوې ژبې لپاره مهمه ده)، د سويډن راډيو

۶. Modersmål och andraspråk stärker barnets språkutveckling (مورنۍ ژبه او بله ژبه د ماشوم د ژبې پرمختگ

قوي كوي) د ستا كهلم كمون

ليكنه: ډاكتير نجيب الله زاخېلوال

Dieses Material steht unter der Creative-Commons-Lizenz Namensnennung 4.0 International. Um eine Kopie dieser Lizenz zu sehen, besuchen Sie <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>.

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

